

“Emigranten buiten, immigranten binnen” Enkele bedenkingen bij de tekst van Alberto Chilosì

| Guy Quintelier

“De menselijke natuur toont zich nergens minder vriendelijk dan in de betrekkingen tussen de volken onder elkaar”
Immanuel Kant¹

De hier voorstaande tekst van Alberto Chilosì laat dikwijls mijn voorhoofd rimpelen. Zijn beweringen roepen nogal wat vraagtekens op. Ik volg in mijn commentaar zijn tekst stap voor stap. Mijn tekst is dan ook maar te lezen met Chilosì's tekst ernaast. Chilosì houdt een pleidooi voor een doelmatige beperking van het aantal immigranten door de uitwijzing van de illegalen. Het lijkt echter impliciet neer te komen op een volstrekte immigratiestop. Houdt hij in feite geen extreem-rechts pleidooi?

Een eerste vraag is natuurlijk waarom iemand als illegaal gebrandmerkt wordt. Welke wetten worden daarvoor toegepast? Wie heeft die wetten opgesteld, en met welke redenen? Bevorderen de migratiewetten het menselijke samenleven? Of houden ze enkel onrechtvaardigheden op mondiaal vlak in stand? Is iemand een illegaal omdat hij of zij op zoek gaat naar een beter leven? De stempel 'illegaal' is nogal gemakkelijk gezet, en de connotatie met 'crimineel' is daarbij voor sommige mensen nooit ver weg.

Chilosì veegt het onderscheid tussen politieke asielzoekers en economische vluchtelingen gewoon weg: het zijn zo goed als allemaal toch economische immigranten. Moeten de echte politieke vluchtelingen dan maar mee opgeofferd worden? Chilosì maakt het zichzelf daarbij nogal gemakkelijk door te beweren dat een deel ervan toch maar mensen zijn die een nog meer onderdrukkend, wreedaardig en corrupt regime willen instellen dan het huidige. Bovendien: waarom bestaan er trouwens economische vluchtelingen? Zijn het mensen die dromen van een gemakkelij-

ker leven? – wat is daar 'illegaal' aan? Dat is toch een gerechtvaardigd verlangen, dat mag gerealiseerd worden als dat niet betekent dat andere mensen daardoor in mensonwaardige omstandigheden terecht komen. Ontvluchten migranten niet de erbarmelijke levensomstandigheden in hun land – die toch grotendeels mede veroorzaakt zijn door de Westerse plunderingen? Is het niet wreedaardig om deze mensen in hun land verder te laten creperen?

1. Waarom moet er een immigratiebeperking zijn? Chilosì beweert dat er steeds wreedheden zullen plaatsvinden zolang er immigratiebeperkingen zullen bestaan, ... maar daarom houdt hij nog geen pleidooi voor onbeperkte immigratie. In feite komt zijn pleidooi neer op een volstrekte immigratiestop! Want onbeperkte immigratie betekent een sterke daling van de levensstandaard in de immigratielanden (tot op het niveau van de emigratielanden). En dat vindt Chilosì ontoelaatbaar: hij bepleit in feite dus het behoud van de kloof tussen rijke en arme landen.

2. De immigratie zal volgens Chilosì enkel maar stoppen, als de levensomstandigheden hier gelijk zijn aan de levensomstandigheden elders. Maar in plaats van een verbetering van de levensomstandigheden elders voor te staan, bedoelt Chilosì blijkbaar dat we de levensstandaard van de immigranten in de immigratielanden op het niveau van de emigratielanden moeten houden. Hij lijkt daarmee ook te bepleiten dat er een immigratiestop zal plaatsvinden als we de immigranten hier in even erbarmelijke omstandigheden als in hun emigratieland laten verder leven.

3. a) Wat dus de mogelijkheid van zeer goedkope arbeidskrachten instandhoudt. Maar dit betekent de verhoging binnen de immigratielanden van de interne spanning tussen arm en rijk. De relatieve veiligheid en gelijkheid zouden dan verdwijnen. De onveiligheid en ongelijkheid moeten, volgens Chilosì, dus buiten onze grenzen gehouden worden. Dat onze relatieve veiligheid en gelijkheid nu gebaseerd is op de onveiligheid en volstrekte ongelijkheid elders, wordt daarbij gemakshalve vergeten. "Laat de rest maar creperen, als wij het maar goed hebben!"

b) Opheffing van de welvaarts kloof tussen landen zou volgens Chilosì enkel een zeer grote verarming in de immigratielanden tot gevolg hebben. Wat in feite toch een bewijs is voor de bewering dat onze welvaart op hun verarming gebaseerd is. De vraag is wat we met die welvaarts kloof doen; van die vraag hangt ook een antwoord op het immigratievraagstuk af. Een behoud van de welvaarts kloof – en de daarvoor nodige verdere leegroof van de emigratielanden – verscherpt de tegenstellingen. En dat houdt een volstrekte onverschilligheid van ons ten opzichte van de armsten in. Maar mogelijks ook een hopeloze opstand van de armsten tegen de zwaar en beter bewapende rijken, waarbij de armsten mogelijks het onderspit moeten delven, of slechts een overwinning kunnen boeken ten koste van een enorme hoeveelheid mensenlevens.

Heeft Chilosì's pleidooi misschien als onderliggende drijfveer de vernietiging van al die vreemde armoezaaiers? Chilosì bekommert zich voornamelijk, indien niet enkel en alleen, voor het behoud van de welvaart hier.

4. Het tweede scenario – zeer arme maar egalitaire immigratielanden – is te onwaarschijnlijk voor Chilosì. Waarom? Er zijn toch nog "hoogstaande" culturen – als de onze daar al bij hoort? – in elkaar gestuikt.

Het eerste scenario – binnen dus een zeer ongelijk land met een grote arm-rijk-tegenstelling – zou volgens Chilosì uiteindelijk leiden naar een machtsovername door de allochtonen waarbij de autochtonen onteigend zullen worden. Waarna ofwel de nieuwe 'allochtone' machthebbers zelf de grenzen zullen sluiten, ofwel er een burgeroorlog zou uitbreken tussen de verschillende groepen van immigranten. Dit scenario is volgens Chilosì evenzeer onwaarschijnlijk. Waarom? Blijkbaar grijpt zo'n scenario wel plaats in Noord-Nigeria, Indonesië en Sub-Sahara-Afrika.

Moet onze cultuur en onze 'welvaart' ten allen prijze behouden worden? Is een cultuur menswaardig, als hij impliciet op de vernietiging van al het menselijke gericht is? Dit laatste blijkt toch uit de ondermijning van de natuurlijke levensomstandigheden, de binnen onze economie noodzakelijke opbouw van massavernietigingswapens, en de verdergaande verpaupering van een groot deel van de wereldbevolking.

5. Onbeperkte immigratie leidt volgens Chilosì tot fascisering van de immigratielanden. Dus om fascisme tegen te gaan, moeten de immigranten buiten. Is de invoer van een 'fascistoïde' staat het antwoord op een mogelijke fascisering?

6. Hebben de rijke landen wel een voorbeeldfunctie voor de arme landen? Is hun rijkdom niet juist gebaseerd op de uitbuiting van de arme landen? 'Onze' 'rijkdom' is niet over de hele wereld verspreidbaar. Moeten we fier zijn op ons wettelijk stelsel, dat 'fascistoïde' strenge immigratiewetten hanteert?

[Het is merkwaardig dat Chilosì nu wel het argument aanhaalt dat immigranten toch een beter leven in het immigratieland zouden hebben. – Eerder stelde hij dat volstrekte armoede troef was, ofwel enkel voor de immigranten, ofwel ook voor de autochtonen. – Voorwaarde voor de rijkdom van de reeds geïmmigreerden is volgens Chilosì een nieuwe beperking op de immigratie en een gedwongen repatriëring van de 'illegalen'.]

7. De door Chilosì naar voren gebrachte toelatingsvoorwaarden voor immigranten zijn ook maar schijn.

a) Ze moeten hier een betaalde job met een normaal loon hebben en, in dit geval, moeten hun sociale uitgaven bekostigd worden door de werkgevers. Maar zijn ze onder deze voorwaarden nog wel 'interessant' genoeg voor de autochtone werkgevers? Speelt dan niet zeker de racistische discriminatie die in recent onderzoek is vastgesteld?

b) Als de sociale uitgaven voor de allochtone werknemers door de autochtone werknemers moeten betaald en ten 'koste' van de autochtone armen gesubsidieerd worden, dan zou dit tot sociale spanningen leiden. Maar zulke sociale spanningen zullen er altijd zijn; zelfs in een 'beschaafd' land als België zijn die er zogezegd tussen Walen en Vlamingen: "de Walen krijgen meer dan de Vlamingen". Ze zouden er evengoed kunnen zijn tussen de provincies, tussen steden en gemeenten, ... tussen mijn broer en ik: want hij

krijgt blijkbaar een snoepje meer dan ik. Dat ego-centrisch 'gezaag' zal er altijd zijn, – een goede politiek, die zich richt op de gemeenschapsbelangen, baseert zich daarop niet.

Chilosi concludeert dus impliciet dat er een volstrekte immigratiebeperking moet zijn.

Als mensen bijdragen aan de sociale zekerheid, voor zichzelf en anderen, dan hebben ze zelf recht op ondersteuning door de sociale zekerheid in geval van nood. Moeten we niet ijveren dat in de emigratielanden ook een degelijke sociale zekerheid wordt uitgebouwd. (De druk van de lageloonlanden op onze economie zou daardoor ook verminderen.)

In plaats van een Fort Europa op te bouwen waarmee we onze rijkdom verdedigen, die door roof buiten het fort verworven is, zouden we beter onze rooftochten stopzetten. Diegenen die ons fort bedreigen, zullen dan minder redenen hebben om toch nog in het fort binnen te dringen.

8. "Een kleine toename van de toegestane legale immigratie is geen alternatief voor de illegale immigratie." Blijkbaar is legaliteit op dit vlak nogal een rekbaar begrip! En is legaliteit zelfs niet voldoende om te mogen immigreren.

En gezien het 'cumulatief' effect, zou het – nogmaals – blijkbaar voor Chilosi toch het beste zijn om elke vorm van immigratie te verbieden.

9. Bestaat een culturele verrijking van een land alleen door alles tot het gemeenschappelijke te herleiden? Behoort tot verrijking, verandering, vernieuwing niet noodzakelijk dat het nieuwe, het andere botst met het oude? Een goed werkende smeltkroes moet borrelen. Een goede smeltkroes kookt niet alles plat.

De conflicten die ontstaan, moeten niet opgelost worden door te stellen dat de nieuwkomers hun eigenheid moeten opgeven en alles van de autochtonen moeten overnemen. Conflicten tussen verschillende culturele gewoontes zouden, indien het nodig is, het beste zo 'opgelost' worden dat de interculturele dynamiek behouden blijft.

Dat er op de radio melding wordt gemaakt van snelle en massale immigratiestromen, heeft meest-

al te maken met serieuze, levensbedreigende problemen in de emigratielanden.

10. Is een goede immigratie een immigratie die het minste problemen stelt voor het immigratieland? Is een goede immigratie niet eerder één die mensen die in hun leven worden bedreigd of die in erbarmelijke omstandigheden leven, een iets beter leven bezorgt? Mensen immigreren toch niet voor hun plezier.

Immigranten houden zich het beste wel aan de wetten van het immigratieland ... tenzij de zogenaamde 'mensenrechten' duidelijk nog een specifieke culturele inkleuring hebben – het verwijt dat het gaat over een Westers waardenpatroon – en de allochtone gewoontes de menselijke integriteit niet aantasten. Cliterodectomie is niet goed te keuren als een culturele gewoonte.

Dat allochtonen andere gewoontes en wetten, ... kortom andere culturele regelingen hanteren, kan ook een verrijking zijn voor de

autochtonen, omdat ze dan terug bewust worden van hun eigen culturele regelingen en ze deze opnieuw moeten beargumenteren en moeten nagaan waarom het goede regelingen zijn.

11. Zijn de Verenigde Staten een gewelddadig land omdat ze het grootste immigratieland zijn, waar de immigratie maar beperkt geregeld is? Heeft de gewelddadigheid daar niet meer te maken met het ontbreken van een goed uitgebouwde sociale zekerheid en met het bestaan van een duale economie waarbij ook de immigranten gemakkelijk in een illegaal arbeidscircuit verzeild geraken, ...? Ligt de fout niet eerder bij de economische ordening, dan bij de immigranten?

Als ik het goed begrijp, dan mogen migranten volgens Chilosi geen invloed hebben op en niet participeren aan het "sociale en menselijke kapitaal" van Europa, want ze brengen dat in gevaar ... [Ook de binnen extreem-rechts populaire gelijkstelling tussen ratten en mensen, inzonderheid migranten, wordt door Chilosi gemaakt.]

"Een kleine toename van de toegestane legale immigratie is geen alternatief voor de illegale immigratie." Blijkbaar is legaliteit op dit vlak nogal een rekbaar begrip! En is legaliteit zelfs niet voldoende om te mogen immigreren.

12. Het 'fascisme' – het extreem-rechts denken en handelen – bestrijdt men toch niet door extreem-rechts te denken en te handelen!

De door Chilosi voorgestelde beperkingen zijn niet gericht op een leefbare wereld, maar verscherpen juist de gewelddadige tegenstellingen. In een deel van de wereld een zogenaamd perfecte, veilige, gelijke ... welvaartsstaat oprichten en verstevigen ten koste van de rest van de wereld, zal het geweld maar laten toenemen.

13. Chilosi wil blijkbaar dan toch een lotsverbetering van de legaal gevestigde immigranten – onder punt 10 sprak hij over de in België geïntegreerde Italiaanse migranten, die “normale Belgische burgers” zijn geworden. Niet alleen lijkt Chilosi hier “eigen volk eerst” te redeneren, maar impliciet betwijfelt hij dus de normaliteit van de ‘illegalen’. In punt 8 stelde hij bovendien dat de aanwezigheid van migranten de immigratie bevordert, en dat dit een hardere aanpak van de immigratie nodig maakt. Wil Chilosi wel een lotsverbetering van de ‘legaal’ gevestigde immigranten? – of enkel en alleen van de “normale” Italianen? In zijn ogen zijn blijkbaar Italiaanse immigranten steeds een verrijking geweest – wat klopt, maar wat zijn eigen redeneringen tegenspreekt!

Dat ‘illegalen’ voor de lotsverbetering van eerdere immigranten moeten gerepatrieerd worden, neemt Chilosi op de koop toe. Maar men kan volgens Chilosi in feite niet streng genoeg optreden, en liefst onmiddellijk. Vroeger was men blijkbaar tegen de eerdere immigranten te tolerant!? Maar nogmaals: wat is er illegaal aan het zoeken naar een beter bestaan?

Noten:

1. Immanuel Kant, “Over de gemeenplaats: Dat kan in theorie wel juist zijn, maar deugt niet voor de praktijk” in I. Kant, *Kleine werken. Geschriften uit de periode 1784-1795*, p. 242.

a a n k o n d i g i n g

Volkshogeschool Elcker-Ik Antwerpen organiseert, met ondersteuning van IMAVO vzw, de lezingenreeks:

Bob Dylan, verguisd of geniaal?

Is Dylan een van de grootste kunstenaars van de afgelopen en de huidige eeuw? Zowel kunstenaar als werk zijn even beroemd als onbekend. Zowel de waardering als de afkeer van zijn werk is vaak gestoeld op halve leugens of misverstanden. Sommigen vinden hem briljant, anderen ondermaats. In twee sessies proberen we Dylans veelzijdigheid in kaart te brengen en de contradicties te duiden. Wat hebben de sociaal bewogen folkzanger, de surrealistische rocker, de countrycrooner, de getormenteerde liefdespoëet, de ‘born again’ christen, de onheilsprofeet, de professor in Amerikaanse rootsmuziek met elkaar gemeen? Wat zijn zijn bronnen? Wat is zijn esthetica? We pogen een antwoord te vinden op de vraag waarom een Nobelprijs voor literatuur niet zo’n gek idee zou zijn voor iemand wiens werk onopgemerkt zou zijn indien het in boekvorm verschenen was.

Inleider: Nico Baert

Data: 2 donderdagen: 7 en 21 februari 2002 vanaf 19u30

Plaats: Volkshogeschool Elcker-Ik, Breughelstraat 31-33 te 2018 Antwerpen

Prijs: 27/18 euro (1090/726 Bef)

Noodzakelijk: Omwille van organisatorische redenen is het noodzakelijk zich tenminste 14 dagen op voorhand in te schrijven. Dit kan telefonisch gebeuren op het nr 03/218.65.60.